LAGO OIL & TRANSPORT COMPANY, LTD. OP ARUBA

DOOR

J. F. QUAST

Een verblijdend bericht verspreidde zich tegen het einde van het afgeloopen jaar op het eiland Aruba; het bericht nl. dat een petroleummaatschappij het plan opgevat had zich hier te komen vestigen.

Geen wonder dat bedoeld bericht verblijdend, zeer verblijdend, voor de bevolking was.

In de eventueele verwezenlijking van het plan zag men namelijk een reddende hand naar Aruba uitgestoken, die het eiland uit het verval, waarin het in de laatste tien jaren allengskens geraakt is, en waarvan de oorsprong dateert van den tijd, dat de Aruba Phosphaat Maatschappij en de Aruba Goud Maatschappij hare werkzaamheden gestaakt hadden, opheffen zou. Deze twee maatschappijen immers verschaften destijds aan tal van mannen uit de arbeidende klasse hier een broodwinning; toen deze maatschappijen hare werkzaamheden op dit eiland moesten stop zetten — een gevolg van den Europeeschen oorlog, die zijne naweeën nu nog laat gevoelen — ontstond hier dan ook dadelijk gebrek aan werkgelegenheid.

Vele, zeer vele mannen moesten toen het eiland verlaten om in den vreemde een middel van bestaan te gaan zoeken; het eiland zelf kon hun dat niet meer aanbieden.

Een groot deel trok naar Cuba, een ander naar Columbia. Weer een deel toog naar het zustereiland Curaçao, alwaar het bij de Mijnmaatschappij en de Petroleummaatschappij werk vond.

Ging het aanvankelijk goed met de personen, die zich

naar Cuba hadden begeven, vermits zij aldaar bij de suikerraffinaderijen c.a. ruime verdiensten hadden, zoodat zij ook in het onderhoud van hun op Aruba achtergebleven gezinnen naar behooren voorzien konden, na eenigen tijd zagen zij zich ook dààr zonder werk; zulks tengevolge van de bekende suikercrisis.

In grooten getale keerden zij weder naar Aruba terug, de meesten hunner zonder een cent op zak.

Gelukkig dat de Petroleummaatschappij op Curaçao, die haar bedrijf meer en meer uitbreidde, en ook de Mijnmaatschappij aldaar ook aan deze arbeiders werk verschaffen konden. Successievelijk trokken zij dan ook naar het hoofdeiland.

Zoo zag Aruba zich weder verstoken van een groot deel zijner zonen, omdat het niet bij machte was hun een voldoend bestaan te verschaffen.

De aloëcultuur, weleer de levensader van Aruba, bracht in de laatste jaren ook bitter weinig op; wierp die cultuur vroeger goede winsten af, in de laatste jaren werden dezen gestadig minder, doordat aan den eenen kant de marktprijs van het aloëhars in Amerika — het voornaamste afzetgebied van dat artikel — meer en meer daalde, terwijl aan den anderen kant de uitgaven aan groeiden, wegens prijsstijging op Aruba van alle artikelen, met gevolg: stijging van den loonstandaard.

Goede regenjaren doen zich hier zeer sporadisch voor. Op een goed regenjaar is niet te rekenen; mislukking — soms totaal — van den oogst, hetzij door het wegblijven van den regen, hetzij wegens insectenplaag, is hier alles behalve een zeldzaam verschijnsel.

Den kleinen landbouwer ging het alzoo meestentijds ook niet voor den wind.

Behoeft nog gezegd te worden, dat het met den handel hier ook lang niet goed gesteld was?

Van den kwijnenden toestand van den handel ondervond de scheepvaart, die reeds wegens gebrek aan genoegzame exportartikelen (producten van het land) niet levendig was, onvermijdelijk den tegenslag; de achter-

uitgang van de scheepvaart hield met dien van den handel gelijken tred.

Met een bekommerd hart, ja zelfs met angst, zag de bevolking van Aruba, die in vroegere jaren heel goede tijden gekend had (Aruba had destijds den naam van de „melkkoe" van Curaçao te zijn) hare toekomst tegemoet. Waar ging het naar toe, als er geen redding, en spoedig ook, opdaagde? vroeg men zich hier algemeen af.

Had de bevolking alzoo niet alle redenen om opgetogen te zijn toen de aan den hoofde dezes vermelde tijding haar bereikte?

„De Lago Oil & Transport Co. zal vermoedelijk op Aruba komen" luidde het toen.

Nu kan gezegd worden: de Oil Co. is er reeds.

Dat door de vestiging van deze petroleummaatschappij weder betere tijden voor Aruba aanbreken zullen, behoeft geen betoog; ja, bewijs is reeds daar.

Reeds nu, terwijl het bedrijf der Maatschappij pas in het eerste stadium van wording is, is er vooruitgang waar te nemen.

Reeds is een groot aantal mannen uit de arbeidende klasse bij de Maatschappij geëmployeerd; ook zijn op haar kantoor al eenige jongelieden van goeden huize werkzaam.

Reeds valt duidelijk op te merken dat er onder de bevolking wat geld begint te komen.

Ook de fiscus vaart daar wel bij; reeds vloeit er meer geld in de kas van Aruba.

De Lago Oil & Transport Company, Ltd., die van het Hoofdbestuur van Curaçao vergunning heeft zich hier aan de St. Nicolaasbaai (4e district dezes eilands) te vestigen, is een zijtak van de Lago Petroleum Corporation, die het geheele meer van Maracaibo in concessie heeft en welke geassocieerd is met de Standard Oil Co. (Indiana) en de Pan-American Co.; de L.. O & T. Co., Ltd. zelf is geassocieerd met de British Mexican Co. van Londen en de New England Oil Corporation van Boston. Zij heeft haar zetel in Canada en staat op Aruba onder leiding van een Superintendent, den heer R. Rodger.

In Juni 1925 nam de L. O. & T. Co., Ltd. de British Equatorial Oil Co. over met drie boorputten. Zij heeft thans de beschikking over tien putten, waaruit de olie verkregen wordt.

De eerste aanvoer van ruwe olie door de L. O. &. T. Co. Ltd. op Aruba had plaats den 2en November a. p.; de eerste uitvoer den 18en dier maand.

De aanvoer geschiedt nu door middel van 6 tankbooten; tegen eind Juli zal dit aantal met 3 vermeerderd zijn.

Verder bezit de Maatschappij 15 groote zeeschepen (oceangoingtankers).

Aangezien de St. Nicolaasbaai wegens daarin voorkomende ondiepten nog niet toegankelijk is voor schepen van grooten diepgang, is door het Hoofdbestuur van Curaçao voorloopig aan de Maatschappij toegestaan om te Druif, bewesten de Oranjestad (hoofdstad van Aruba), een schip voor opslag van ruwe olie te doen ankeren, waarin tankschepen ruwe olie kunnen inpompen en waaruit grootere zeeschepen die olie kunnen overnemen tot uitvoer.

Op den 7en November 1924 kwam de „Invergarry" (het opslagschip) metende 11.933 $M.^3$ netto te Druif ten anker; in de Paardenbaai (haven van Aruba) lagen op dien dag drie kleine tankbooten ten anker, gezamenlijk aan boord hebbende een lading van 2.769.136 K.G. ruwe olie, welke dadelijk na aankomst van het opslagschip naar Druif stevenden om de ruwe olie over te laden. Sinds had de aanvoer en de uitvoer van ruwe olie geregeld plaats; de aanvoer bedroeg tot eind April ll. 191.685.625 K.G. en de uitvoer 179.244.000 K.G.; 186 kleine tankbooten brachten de olie aan; de uitvoer geschiedde door 18 groote zeeschepen.

In den loop van deze maand zal door de Maatschappij een aanvang gemaakt worden met het opruimen van de ondiepten in de St. Nicolaasbaai. Voor het werk wordt binnenkort uit Galveston een baggermachine met het noodige personeel verwacht. Het werk zal op kosten van de Maatschappij geschieden en is aan een buitenlandsche firma uitbesteed voor een bedrag van $ 500.000. Behou-

dens onvoorziene omstandigheden zal het werk binnen drie maanden afgeloopen zijn.

De ondiepten zullen tot een diepte van 30 voet uitgebaggerd worden; alsdan zal de baai toegankelijk zijn voor schepen van aanmerkelijke grootte.

Er zullen aan de baai voorloopig 12 tanks met een capaciteit van 2000.000 barrels opgesteld worden.

De Maatschappij stelt zich voor, wanneer haar bedrijf te St. Nicolaas plaats vindt, per dag 10,000 ton ruwe olie uit te voeren; thans wordt ongeveer deze hoeveelheid per week uitgevoerd.

Ook bestaat bij de Maatschappij het plan hier een raffinaderij (voorloopig een kleine) op te richten, een Sanatorium te bouwen en een drijvend dok te maken, terwijl aanlegplaatsen gebouwd zullen worden tot een gezamenlijke lengte van 2500 voet.

De Maatschappij hoopt binnen een jaar klaar te komen met het geheele werk.

Enkele der benoodigde bouwmaterialen (zand, steenen) worden te St. Nicolaas in voldoende hoeveelheid aangetroffen. Te Cerro Colorado, grenzende aan St. Nicolaas, bevinden zich drie putten, welke drinkbaar water in overvloed leveren. De Aruba Phosphaat Maatschappij heeft gedurende al de jaren dat zij daar gewerkt heeft, altijd het benoodigde water uit die putten gehaald en nooit heeft zich gebrek daaraan doen gevoelen.

Voor den bouw van tanks enz. is reeds 600 ton materiaal uit Amerika ontvangen. Met de voorbereidselen tot den bouw (ontginnen van het terrein enz.) is de Maatschappij op het arbeidsterrein bereids druk aan den gang.

De Maatschappij heeft thans 200 man in haren dienst; binnenkort zal het aantal werklieden tot minstens 1500 uitgebreid worden.

Het is te verwachten, dat vele Arubaansche arbeiders, die nu op Curaçao werkzaam zijn, op Aruba zullen terugkeeren om bij de Maatschappij hier geëmployeerd te worden.

Wenschelijk is het dat zulks geschiedt: ten eerste zullen zij niet meer gescheiden behoeven te leven van vrouw en

kinderen; ten tweede zullen zij dan ook beter in de gelegenheid zijn de noodige zorg aan tuinen (huurgronden), die nu meerendeels wegens hun uitlandigheid verwaarloosd worden, te besteden.

Arubaansche arbeiders staan bekend als zeer werkzaam; ze zijn daarom op Curaçao en in den vreemde zeer gewild.

Het terrein, dat aan de Maatschappij voor haar bedrijf afgestaan (in erfpacht) zal worden, beslaat een oppervlakte van ruim 300 H.A. en het water ongeveer 260 H.A.

Voor land en water zal de Maatschappij aan de kas van Aruba een vergoeding van ƒ 6000.— 's jaars te betalen hebben.

Ik eindig met den hartewensch, dat met de vestiging van de Lago oil & Transport Company, Ltd. op Aruba een tijd van voortdurenden voorspoed aangebroken is voor de bevolking en dat deze op een oordeelkundige wijze daarvan voordeel zal weten te trekken.

Aruba vooruit!

Aruba, Mei 1925.